

Za jeden z nejlepších českých filmů pokládám Nebeské jezdce z roku 1968, který vyprávěl příběh našich letců ve Velké Británii. Roli popáleného stíhače, který po pohledu na svou tvář v zrcadle spáchá sebevraždu, hrál zpěvák **Karel Hála**.

Přiznám se, že šedesátá léta minulého století u mě patřila písniím Semaforu a později bigbítu. Tak trochu skrz prsty puberty jsem se koukal na "ofrakované" zpěváky, kteří v perfektně padnoucích oblecích od Adama zpívali s orchestry Karla Vlacha či jiných bardů tehdejší populární hudby. Mezi nimi byl i Karel Hála, který však nevládl dokonalým účesem Milana Chladila či Richarda Adama. V té době běžel film Sedm statečných, kde jednu z hlavních rolí hrál Yul Brynner, který ale svůj "holohlavý účes" ukázal v jediné scéně. Pan Karel Hála už tehdy bojoval za všechny muže s menším množstvím vlasů a jistě neměl nouze o ctitelky. Teprve s odstupem času jsem pochopil, jakého jsme už tehdy měli swingaře. Takový cit pro swing od doby Arnošta Kafky tady neměl nikdo a nerad bych se pletl, ale dosud nemá.

Karel Hála se narodil v roce 1933, vystudoval konzervatoř, začínal v Armádní opeře a v Hudebním divadle v Karlíně.

Pamatuji, že na počátku šedesátých let zněla z rádia stále píseň Ona je krásná jak štěstí, kterou zpíval právě Karel Hála. Pak přišla slavná éra zobrazená velmi dobře například v TV pořadu Vysílá Studio A, kde Karel Štědrý pravidelně uváděl nové hity, ale i nové zpěváky. Samozřejmě nemohl chybět ani Karel Hála, byť většina písní byla převzatá, ale to bylo tehdy národním zvykem. Dodnes zní Karlem Hálou zpívaná neoficiální australská hymna Matylida (matylida není dívka, ale australský výraz pro ranec na zádech), či Dej mi pár okovů. Přišlo divadlo Rokoko Darka Vostřela a poté divadlo Apollo založené Jiřím Štaidlem.

Šla léta a na občasných záběrech bych Karlu Hálovi jeho věk nehádal. Sedmdesáté narozeniny oslavil Karel Hála velkým koncertem, který jsem viděl jen v televizi. Ten mladý swingující hlas nemohl patřit sedmdesátníkovi.

V noci z 6. na 7. července pan Karel Hála náhle odešel. S panem Hálou odchází další příslušník generace zpěváků padesátých a šedesátých let, u nichž oceňuji jejich pěvecké kvality, osobní noblesu a uměleckou poctivost. Pane Hálo, jistě budete mít ve swingovém nebi dobrou společnost.